

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

30 JULI 1985

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's
in de radiodistributie- en de teledistributienetten
en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen**

ADVIES

van de Raad van State

RAAD VAN STATE

L. 16.872/ I/V

Brussel, 30 juli 1985

Mijnheer de Voorzitter,

In antwoord op uw brief van 17 juli 1985 heb ik de eer U hierbij een uitgifte te zenden van het advies van de Raad van State over een ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, alsmede over amendementen op dit ontwerp van decreet.

Met mijn gans bijzondere hoogachting,

De Eerste Voorzitter,
F.-M. REMION

De heer Voorzitter van de Vlaamse Raad

Zie :

303 (1984-1985)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Erratum
- Nrs. 2 en 3 : Amendementen
- Nr. 4 : Advies van de Raad van State
- Nr. 5 : Amendementen
- Nr. 6 : Verslag
- Nr. 7 : Amendementen
- Nr. 8 : Aanvullend verslag
- Nr. 9 : Amendementen

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, de 18e juli 1985 door de Voorzitter van de Vlaamse Raad verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van decreet „betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen”, alsmede over amendementen op dit ontwerp van decreet, heeft de 23e juli 1985 het volgend advies gegeven :

Algemene opmerkingen

1. De artikelen 2 tot 10 van het ontwerp van decreet zoals ze zijn aangenomen door de Commissie voor Mediabeleid van de Vlaamse Raad, zijn een aangepaste versie van de overeenkomstige bepalingen van een ontwerp van decreet waarover de Raad van State reeds advies heeft uitgebracht, op verzoek eerst van de Gemeenschapsminister van Cultuur (Gedr. St., Vlaamse Raad, 1984-1985, nr. 303/1, blz. 11 e.v.), vervolgens van de Voorzitter van de Vlaamse Raad (Gedr. St., Vlaamse Raad, 1984-1985, nr. 303/4).

Zoals bij die vorige gelegenheden wordt ook nu het advies gevraagd binnen een termijn van ten hoogste drie dagen.

II. Zoals in de vorige adviezen moet de Raad van State ook nu vaststellen dat het ontwerp nog altijd een zeer ruime bevoegdheid toewijst aan de Vlaamse Executieve.

Wat de regeling van de radio- en de teledistributie betreft, kan, blijkens artikel 3, § 2, de Vlaamse Executieve, weliswaar rekening houdend met de financiële, technische en organisatorische voorwaarden voor het gebruik van het net, de verdeler verplichten programma's van niet-openbare televisieverenigingen over te brengen „wanneer zij meent dat die programma's van belang zijn”. Verder kan zij krachtens artikel 3, § 3, 4°, „voorwaarden opleggen” bij het verlenen van haar toestemming tot het doorgeven van programma's die in dat artikelonderdeel zijn opgesomd. Ten slotte kan zij, op grond van artikel 4, de verdeler toestaan zogenaamde eigen programma's over te brengen.

Inzake het statuut van de niet-openbare televisieverenigingen, bepaalt de Vlaamse Executieve, krachtens artikel 8, §§ 2, 3 en 5 en artikel 9, § 2 :

- de voorwaarden waaronder de verenigingen kunnen worden erkend ;
- in functie van door haar vooraf te bepalen criteria, de duurtijd van de erkenning ;
- de voorwaarden inzake het aandeel eigen culturele produkties in de programmering ;
- de samenstelling, de werking en de bevoegdheid van de Raad welke haar moet adviseren bij de controle op het naleven van de verplichtingen vermeld in de artikelen 6, 7 en 8.

Het toekennen van een zo ruime bevoegdheid aan de Vlaamse Executieve kan bezwaarlijk in overeenstemming worden gebracht met artikel 59bis, § 2, van de Grondwet, dat het regelen van de culturele aangelegenheden uitdrukkelijk aan de Gemeenschapsraden opdraagt.

Overigens wordt daardoor tevens afbreuk gedaan aan de bepalingen ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen, vervat in de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 3 juli 1971 tot indeling van de leden van de wetgevende kamers in taalgroepen en houdende diverse bepalingen betreffende de cultuurraden voor de Nederlandse cultuurgemeenschap en voor de Franse cultuurgemeenschap.

Met toepassing van voormelde bepalingen, die een uitvoering zijn van artikel 59bis, § 7, van de Grondwet, wordt, mits de desbetreffende voorwaarden zijn nageleefd, in de Gemeenschapsraad het onderzoek geschorst van de bepalingen van een ontwerp of voorstel van decreet die, blijkens een met redenen omklede motie ondertekend door tenminste een vierde van de leden, een discriminatie om ideologische en filosofische redenen zouden inhouden.

Door het regelen van substantiële delen van de materie over te dragen aan de Vlaamse Executieve, zou de Vlaamse Raad voormelde wetsbepalingen omzeilen.

Volgens de gestelde regelen is het also zaak van de Vlaamse Raad, al naar het geval, de

criteria te bepalen waardoor de Vlaamse Executieve zich bij het uitoefenen van de haar toegewezen bevoegdheden moet laten leiden (artikel 3, § 2 en § 3, 4°; artikelen 4 en 8, § 3) en zelf de essentiële normen van de regeling bij decreet vast te stellen (artikel 8, § 2 en § 5, artikel 9, § 2).

III. In zijn hierboven vermelde eerste advies heeft de Raad van State er reeds op gewezen dat de twee onderscheiden aangelegenheden die door het ontwerp worden geregeld, met name de radio- en teledistributie enerzijds, en de niet-openbare televisieverenigingen anderzijds, beter in afzonderlijke decreten zouden worden ondergebracht. De Raad herhaalt bij dezen die suggestie.

Afgezien daarvan moet worden vastgesteld dat op het stuk van de taken van de radio- en teledistributie, het ontwerp weliswaar uitgaat van een ruime opvatting dan die van het thans van kracht zijnde koninklijk besluit van 24 december 1966 betreffende de netten voor distributie van radio- omroepuitzendingen in de woningen van derden, maar nauwelijks loskomt van dit laatste besluit, waarvan het alleen de bepalingen van Hoofdstuk IV (de programma's) vervangt.

Het ware nochtans, zo niet onontbeerlijk, dan toch aangewezen dat, gelet op de verdeling over Staat en Gemeenschap van de desbetreffende bevoegdheden, de Gemeenschap een volledig statuut van de kabeldistributie zou vastleggen, waarin bepalingen zouden voorkomen met betrekking in voorkomend geval tot de machtiging of de erkenning door de Gemeenschap die naast de „nationale” vergunning zou komen, de mogelijke wisselwerking tussen die twee, althans in zover zij de uitoefening van de gemeenschapsbevoegdheid betreft, de andere dan technische exploitatievoorwaarden, de controle en dies meer.

Daardoor zou worden vermeden dat het „cultureel” statuut van de kabeldistributie en van de verdeler verspreid ligt over, enerzijds, een Gemeenschapsregeling en, anderzijds, een — formeel gesproken — nationale regeling, te meer en onder meer daar eerstgenoemde, blijkens de tekst van het ontwerp, niet voorziet in strafsancities, terwijl dit vooralsnog, wel het geval is voor de andere (artikel 41 van het koninklijk besluit van 24 december 1966, verwijzend naar artikel 16 van de wet van 26 januari 1960 betreffende de taksen op de toestellen voor het ontvangen van radio-omroepuitzendingen).

In verband met de strafsancities mag nog erop gewezen worden dat het oorspronkelijk artikel 11, dat een geldboete van 26 tot 10.000 frank stelde op het exploiteren van een radio-distributie- of teledistributienet in strijd met de bepalingen van de artikelen 3 en 4 van het ontwerp, werd geschrapt „omdat het hier enkel een herhaling betreft van wat in andere wetten wordt bepaald” (Gedr. St., Vlaamse Raad, 1984-1985, nr. 303/6, blz. 131).

Men mag opmerken dat de strafbepalingen die eventueel in een nationale wet zijn opgenomen, niet altijd van toepassing zullen zijn op alle gedragingen die een overtreding vormen van een regel die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort.

IV. Krachtens artikel 3, § 1, 2°, moeten alleen de televisieprogramma's van de zich tot de gehele Vlaamse Gemeenschap richtende niet-openbare televisievereniging verplicht door de verdeler worden doorgegeven; de doorgifte van de programma's van andere niet-openbare televisieverenigingen is, blijkens artikel 3, § 3, 1°, facultatief

Aangezien, op grond van artikel 2, 8°, die verenigingen hun programma's inzonderheid langs de kabel zullen moeten verspreiden, zijn hun werking en hun bestaan zelf dus afhankelijk van de verdelers.

Bijzondere opmerkingen

De opmerkingen bij de amendementen van de heer J. Van Elewyck worden in de hierna volgende artikelsgewijze bespreking mede opgenomen, met uitzondering van die betreffende de artikelen 2bis, 3, § 1, 2°, 5, 6 (in bijkomende orde), 7, 8bis en 10bis, die enkel de opportuniteit van de in het ontwerp vervatte regeling betreffen en waarover de Raad van State geen advies heeft te geven.

Artikel 2

In dit artikel worden een aantal begrippen gedefinieerd die in de verdere tekst van het ontwerp worden gebruikt. Een aantal van die begrippen worden ook omschreven in het wetsontwerp betreffende de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie (Gedr. St., Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1984-1985, 1222/1).

Het is blijkbaar van in den beginne de bedoeling geweest begrippen die in dit ontwerp van decreet en in genoemd wetsontwerp voorkomen, op een gelijke manier te omschrijven. Indien men die bedoeling aanhoudt, dan dienen inderdaad de definities onder 1° en 2° van artikel 2 van het ontwerp van decreet te worden aangepast aan die vervat in de tekst aangenomen door de Commissie voor de Infrastructuur van de Kamer van Volksvertegenwoordigers (Gedr. St., 1984-1985, nr. 1222/19, blz. 134).

Het hoeft geen betoog dat principieel de decreetgever in zijn definities kan afwijken van de definities gegeven door de nationale overheid. De kans bestaat bovendien altijd dat de definities voorgesteld door de Kamercommissie voor de Infrastructuur, in een verdere fase van de totstandkoming van de wet, worden veranderd.

Door de woorden „en/of teksten” weg te laten, zou de definitie onder 4° afwijken van die van de Kamercommissie.

Wel kan worden volstaan met de vermelding „of teksten”.

Het al dan niet schrappen van het woord „teksten” in 7° hangt samen met het lot van dat woord in 4°.

Het weglaten in 8° van het woord „inzonderheid” wijzigt de draagwijdte van de bepaling in die mate dat de bedoelde niet-openbare televisieverenigingen hun programma's uitsluitend langs de kabel zouden moeten verspreiden en niet door middel van zenders.

Artikel 3

In §1, 2°, wordt bepaald dat „de televisieprogramma's van de niet-openbare televisievereniging bedoeld onder artikel 7, 1°, a), (moeten worden) verdeeld via één enkel kanaal op het teledistributienet”.

Deze beperking tot één kanaal kan problemen doen ontstaan indien de bewuste vereniging, zoals thans de BRT, gelijktijdig twee onderscheiden programma's zou verspreiden.

Artikel 4

Dit artikel luidt als volgt :

„Het is de verdeler verboden zonder toelating van de Vlaamse Executieve aan een radio-distributienet of teledistributienet apparaten te verbinden die het mogelijk maken andere signalen door te geven dan die welke drager zijn van programma's waarvan het verdelen door of krachtens dit decreet toegelaten is. Hij mag nochtans een technische uitrusting gebruiken die nodig is om een klank- of beeldbericht door te geven, doch enkel om de abonnees in te lichten omtrent de verdeelde programma's en de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden, alles zonder commentaar noch publiciteit”.

Het amendement van de heer J. Van Elewycck heeft tot doel dit artikel te schrappen omdat de daarin vervatte bepaling tot de uitsluitende bevoegdheid van de nationale wetgever zou behoren.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet (Gedr. St., Vlaamse Raad, 1984-1985, nr. 303/1, blz. 6), wordt de bedoeling van die bepaling als volgt verwoord :

„Dit artikel is bedoeld om de kabeldistributie te beletten eigen klank- en televisieprogramma's op de kabel door te geven. Vermits de draagwijdte van dit decreet enkel klank- en televisieprogramma's betreft, is het duidelijk dat andere diensten die de kabel kan verstrekken, niet gevisieerd worden en dus evenmin de verbinding van apparaten aan het distributienet die de bedoelde diensten kunnen tot stand brengen”.

Uit die toelichting blijkt al voldoende duidelijk dat de bedoelde bepaling tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad behoort, vermits ze enkel slaat op de programma's van radio en televisie bedoeld door artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en geen regeling wil zijn omtrent de technische uitrusting van de verdelers.

Wellicht zou elke mogelijke verwarring worden vermeden door de tekst te stellen als volgt :

„Artikel 4

Behoudens toelating van de Vlaamse Executieve is het de verdeler verboden langs het radio- of teledistributienet andere klank- of televisieprogramma's over te brengen dan die

waarvan het verdelen krachtens dit decreet is toegelaten.

De verdeler mag nochtans de abonnees door middel van een klank- of beeldbericht inlichten omtrent de verdeelde programma's en de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden, het ene en het andere zonder commentaar of publiciteit".

Terloops moge worden opgemerkt dat met betrekking tot de zogenaamde eigen programma's, het ontwerp niet voorziet in de verbodsbepalingen die, krachtens artikel 9, § 1, wel gelden voor de programma's van de niet-openbare televisieverenigingen.

Artikel 8

Volgens § 1, moet de niet-openbare televisievereniging bedoeld in artikel 7, 1°, a), „een privaatrechtelijke vennootschap zijn waarvan het maatschappelijk kapitaal uitsluitend bestaat uit aandelen op naam".

Onverminderd het inadequaat gebruik van de term „vereniging" die slaat op de aaneensluiting van een aantal personen in de regel ter bevordering van enig veelal niet-commercieel belang, zou men die bepaling beter kunnen beginnen als volgt :

„De niet-openbare televisievereniging bedoeld in artikel 7, 1°, a), moet een privaatrechtelijk rechtspersoon zijn, opgericht in de vorm van een handelsvennootschap waarvan het maatschappelijk kapitaal uitsluitend vertegenwoordigd is door aandelen op naam. Op minimum . . ." (voorts zoals in het ontwerp).

Artikel 8bis (amendement)

Zoals hierboven is aangestipt, betreft het amendement een opportuniteitskwestie.

Afgezien daarvan zou het woord „kopstation", moeten worden gedefinieerd.

Artikel 9

Het past dat het decreet voorziet in een naam voor de Raad waarvan sprake in § 2.

Artikel 10

Het amendement bij het derde lid moet worden aangenomen ten einde de verwijzing aan te passen aan het herschikte artikel 3.

Artikel 10bis (amendement)

Het nieuwe artikel 10bis strekt ertoe het de BRT en de verdelers van televisieprogramma's mogelijk te maken aan betaalomroep te doen.

In dezelfde bepaling zijn ook de erkende niet-openbare televisieverenigingen vermeld. Voor deze is de door artikel 10bis geëiste voorafgaande toestemming van de Vlaamse Executieve, een toevoeging aan de voorwaarden die in het ontwerp zijn opgenomen, zoals deze mogen blijken uit de tekst aangenomen door de Commissie.

Volgens het bepaalde in paragraaf 2 zal de Vlaamse Executieve de soorten programma's bepalen die door de betaalomroep kunnen worden aangeboden, doch die bepaling zou enkel van toepassing zijn op de niet-openbare televisieverenigingen.

Uit deze bepaling zou dan volgen dat inzake het uitzenden van betaalprogramma's er geen beperkingen gelden ten aanzien van de BRT en de verdelers van televisieprogramma's.

De kamer was samengesteld uit
de heer : H. COREMANS, ***kamervoorzitter***,
de heer : J. VERMEIRE,
mevrouw : S. VANDERHAEGEN, ***staatsraden***,
mevrouw : M. BENARD, ***griffier***.

Het verslag werd uitgebracht door de heer M. ROELANDT, ***auditeur***.

De Griffier,

M. BENARD

De Voorzitter,

H. COREMANS
